

# Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 12. 1958, sp. zn. Cz 553/58

**Číslo:** 25/1959

## **Právní věta:**

Dojde-li k ohrožení zájmů dítěte nebo prospěchu společnosti, může soud v zájmu pokrokové výchovy dítěte omezit (§ 60 zák. o právu rod.) rodičovskou moc rodiče, do jehož výchovy dítě nebylo svěřeno, přerušením styku s dítětem.

**Soud:** Nejvyšší soud

**Datum rozhodnutí:** 19.12.1958

**Spisová značka:** Cz 553/58

**Číslo rozhodnutí:** 25

**Číslo sešitu:** 4

**Typ rozhodnutí:** Rozhodnutí

**Hesla:** Děti, Děti - výchova

## **Předpisy:**

**Druh:** Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

## **Sbírkový text rozhodnutí:**

*Podle obsahu spisů lidového soudu civilního v Praze nežijí rodiče nezletilé L. L. ve společné domácnosti. Otec A. L. je odborný spisovatel a matka J. L., původním povoláním úřednice, je invalidní důchodkyně. Mezi manžely vede se řízení o rozvod manželství u lidového soudu civilního v Praze.*

*Lidový soud civilní v Praze v řízení podle §§ 240 a 251 o. s. ř. rozhodl, že nezl. dcera L. se svěřuje do výchovy a výživy matky a otci se ukládá platit na dítě výživné. Rozhodnutím byl upraven také styk otce s dítětem.*

*Krajský soud v Praze ke stížnosti matky i orgánu péče o mládež do výše výživného a do úpravy styku a ke stížnosti otce do výměry výživného změnil usnesení lidového soudu civilního tak, že uznal otce povinným platit na dítě výživné 300 Kčs měsíčně od 1. června 1958 a zaplatit doplatek od května do září 1957 v částce 1.500 Kčs. Výrok o styku otce s dítětem změnil krajský soud tak, že otec má právo mít dítě u sebe každou druhou neděli od 8 hod. ráno v létě do 20. a v zimě do 18 hod, každé velikonoční svátky a o prázdninách od doby jednoho měsíce.*

*Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu, že rozhodnutím krajského soudu, pokud jím byl upraven styk otce s dítětem, byl porušen zákon.*

## **Odůvodnění:**

I při úpravě výchovy dítěte rodičů spolu nežijících nutno dbát zásadního hlediska, jež sleduje ustanovení § 35 zák. o právu rod., aby totiž výchova dítěte zaručovala je řádný rozvoj v uvědomělého a pokrokového občana našeho státu. Tomuto cíli musí být podřízena všechna opatření, sledující zájem dítěte je v souladu s prospěchem společnosti. Také zásada, že rodič, jemuž nebylo dítě do výchovy a výživy svěřeno, má právo s dítětem se stýkat, musí být uplatňována v souladu se zájem dítěte a s prospěchem celé společnosti. Úpravou tohoto styku nesmí být narušena vedoucí zásada výchovy dítěte v uvědomělého a pokrokového člena naší společnosti. Styk rodiče s dítětem, které nebylo svěřeno do jeho výchovy, je součástí výkonu rodičovské moci a má umožnit rodiči, aby i on se mohl podílet na výchově, ovšem jen na takové výchově, které je zárukou, že dítěti bude vštípen pokrokový světový názor. Pokud by rodič při styku s dítětem mohl jakkoliv ohrozit výchovný cíl, bylo by třeba z toho vyvodit, že neplní řádně své povinnosti plynoucí z rodičovské moci. Na takový případ pamatuje zákon o právu rodinném v § 60, podle něhož soud učiní opatření poměrům přiměřená. V rámci těchto opatření lze omezit anebo i dočasně přerušit styk rodiče s dítětem, jakmile je toto opatření nutné proto, aby se předešlo nevhodnému působení na dítě rodičem, jenž jakkoli ohrožuje řádný duševní rozvoj dítěte ve směrech shora uvedených.

V daném případě matka již v řízení před prvním soudem opětovně upozorňovala na to, že otec je mystik, že věří v převtělování duší a v zázračné léčení. Na doklad toho předložila několik opisů založeny jako přílohy v opatrovnickém spise a při ústním jednání je otec vykládal jako pokus o jakousi alegorii. Na mystické sklony otce upozorňuje také orgán péče o mládež ve své stížnosti proti usnesení prvního soudu, a poukazuje na to, že podle zjištění, provedeného orgánem péče o mládež, léčí otec pacienty jakousi metodou „vyššího duchovna“. Způsob tohoto léčení a mystické sklony ostatně otec doznává ve své stížnosti proti rozhodnutí prvního soudu. Žádný ze soudů se však těmito okolnostmi nezabýval a neprošetřil je, ačkoli zjištění těchto skutečností a jejich pečlivé zhodnocení se zřetelem k tomu, do jaké míry by mohla toto založení otce při jeho styku s dítětem nepříznivě ovlivňovat výchovu dítěte, bylo bezpodmínečně nutné. Trpí proto řízení před oběma soudy neúplností, jež mohla způsobit nesprávné rozhodnutí při rozhodování o úpravě styku otce s dítětem. Porušily tak soudy zákon v ustanoveních § 1 odst. 2, §§ 59, 88 odst. 2, § 93 o. s. ř. ve spojení s ustanoveními §§ 35, 53 a 60 zák. o právu rod.